

stk. 3-6 og 10, skal kunne straffes med bøde. Endvidere foreslås en præcisering af, at overtrædelser af alle pligter i § 12 d som vedrører tilladelse til at eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed for ansatte i selskaber omfattet af § 7 skal kunne straffes med bøde. Der foreslås desuden indført mulighed for bødestraf ved overtrædelse af identifikationsreglerne i § 37, stk. 8, i lovens kapitel 10 om markedsmissbrug.

Endelig foreslås det som noget nyt, at overtrædelse af reglerne om prospektpligt og udarbejdelse af prospekter i § 23, stk. 3 og 6, skal kunne straffes med bøde. Årsagen hertil er at sikre muligheden for håndhævelse af korrekt udarbejdelse af prospekter.

Til nr. 117

Finanstilsynet kan efter den gældende bestemmelse give påbud til personer, som ikke overholder deres forpligtelser efter loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Finanstilsynets gældende mulighed for at suspendere eller slette værdipapirer, som handles på regulerede markeder og alternative markedspladser foreslås udvidet til at omfatte muligheden for at suspendere eller slette værdipapirer på multilaterale handelsfaciliteter, såfremt den pågældende udsteder af værdipapiret ikke opfylder sine forpligtelser, og et sådan skridt skønnes at være hensigtsmæssigt. Udvidelsen af området med de multilaterale handelsfaciliteter er en gennemførelse af MiFID-direktivets artikel 50, stk. 2, litra j og k. Anvendelsesområdet for de multilaterale handelsfaciliteter vil dog være af begrænset betydning, da disse ikke er underlagt lovens bestemmelser om oplysningsforpligtelser og forbudene mod markedsmissbrug. Muligheden for at suspendere eller slette de berørte værdipapirer vil således stadig have størst relevans for de regulerede markeder samt de alternative markedspladser.

Som noget nyt foreslås indført hjemmel for Finanstilsynet til at slette eller suspendere et værdipapir fra handel på et reguleret marked eller på en multilateral handelsfacilitet her i landet, hvis det pågældende værdipapir er suspenderet eller slettet på et reguleret marked i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. I henhold til MiFID-direktivets artikel 41, stk. 2, vil et sådant skridt være påkrævet, hvis Finanstilsynet får underretning om suspensionen eller sletningen fra den kompetente myndighed i det pågældende land, medmindre Finanstilsynet skønner, at en suspension eller sletning vil være til betydelig skade for investorinteresser, eller at markedets ordnede funktion taler imod.

Yderligere ændringer i bestemmelsen er alene af sproglige karakter, som følge af ændringen vedrørende fondsbørser og autoriserede markedspladser i lovens § 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 118

Med den foreslåede bestemmelse indføres hjemmel for Finanstilsynet til at fastsætte regler om straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser indeholdt i Det Europæiske Fællesskabs forordninger. Den nyindsatte bestemmelse giver Finanstilsynet en bemyndigelse til at strafsanktionere ved overtrædelse af såvel gældende som eventuelt fremtidige forordninger, som udstedes af Kommissionen inden for de områder, som lov om værdipapirhandel m.v. omfatter. Af betydning for bestemmelsen findes på nuværende tidspunkt inden for lovens område prospektforordningen (nr. 809/2004 af 29. april 2004) samt MiFID-forordningen (nr. 1287/2006/EF).

Sanktioner kan knyttes til hver enkel forordning ved lov. Imidlertid har Kommission mulighed for løbende at foretage ændringer af forordninger, hvorfor det er mest hensigtsmæssigt, at fastsættelse af strafsanktioneringen sker ved bekendtgørelse.

Forordninger indeholder normalt ikke detaljerede sanktionsbestemmelser. Ofte vil det foreskrives i bestemmelserne, at det er op til medlemslandene at vedtage de nødvendige strafsanktioner, hvorfor medlemslandene således er tildelt sanktionsvalget. Dette vil ligeledes være tilfældet, hvor forordningerne ikke indeholder bestemmelser om sanktion.

Medlemslandene er dog underlagt de almindelige principper, som EF-Domstolen har fastslået. Dette indebærer for det første, at medlemslandene er underlagt et princip om ligebehandling. De er herefter forpligtet til at sikre, at overtrædelser af fællesskabsretten sanktioneres efter samme materielle og processuelle regler, som efter national ret gælder for overtrædelser af samme art og grovhed. For det andet gælder et princip om effektivitet. Sanktionen for overtrædelse af EU-retten skal være effektiv, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Muligheden for bødestraf vil kun blive udnyttet i de tilfælde, hvor overtrædelse af forordningens bestemmelser ligeledes ville medføre straf efter sanktionsniveauet i lov om værdipapirhandel m.v. Det er således kun de pligter, som findes nødvendige at straffebelægge for en effektiv håndhævelse, som hjemlen for straf på bekendtgørelsesniveau vedrører. Muligheden for håndhævelse af disse bestemmelser vil også være påkrævet for at kunne gennemføre de fællesskabsretlige forpligtelser. Ved at give mulighed for at fastsæt-